

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVII.

V Celovcu, 20. januarja 1898.

Štev. 2.

Našim naročnikom!

One gg. naročnike, ki so še zaostali z naročnino, uljudno prosimo, naj jo nam čim preje dološljejo, da ne bomo prisiljeni, jim ustaviti list. S prilogo so nam stroški zelo narastli, da jih moremo poravnati le, če vsi naročniki storijo svojo dolžnost. Zato pa prav iskreno prosimo svoje prijatelje, naj razširjajo naš list in mu pridobijo prav mnogo novih naročnikov. Naročnina naj se pošilja za naprej, kakor je navada pri vseh listih. Naročnina za celo leto je 2 gld.; naj vsak še dostavi, ali je star, ali nov naročnik.

Upravništvo „Mira“.

Družba sv. Mohorja

na Koroškem l. 1897.

(Sestavil: Reberčan.)

„Ti si nam ponos in dika. V Tvojem krilu so jedine Vse slovenske pokrajine. Vse slovenske sine, hčere Družiš Ti v jedinstvo vere, Dóma, roda in jezika.“

Bogdan.

Od leta 1893. do l. 1896., toraj skozi 3 leta, je družba vsako leto napredovala; l. 1897. pa je naenkrat zopet upadlo število udov za celih 3687. Res je, da so temu vzrok nezdoge, kakor povodenj, toča, suša, potres in druge uime; res je da ljudje dostikrat za sol nimajo in da marsikateri težko pogreša goldinarja, ki ga mu je dati za udnino, a res je pa tudi, da marsikje primanjkuje le agitacije za družbo. Ko bi bila agitacija bolj živahna, bi še marsikdo rajši dal forint za družbo, nego ga nesel v gostilno ali na kegljišče. Vem iz lastne izkušnje, da se na Koroškem n. p. nahaja še dosti ljudij, ki znajo čitati, ki imajo tudi še toliko okroglega, da bi lahko pristopili družbi, pa niti ne vedó, da ta književni zavod sploh obstoji. Ni zadosti, da se trudijo samo oč. gg. župniki kot poverjeniki, ampak treba je delati na to, da bo

vsak posamezen ud pridobivljaj družbi novih udov. To velja splošno za vse Slovence; posebno potrebno pa je za naš Korošce, da se začnemo v tem oziru mnogo bolj živo gibati, kajti dokler bodo koroški Slovenci Mohorjani, se nam ni bati krutega nasilstva naših nasprotnikov. Dokler bodo zlatavredne društvene knjige gojile med národom verski čut, netile bodo ob jednom tudi ljubezen do milodonečega nam maternega jezika.

Vsak Slovenec mora biti ponosen, da je ud take družbe, ki je ne najdeš jednake na celem svetu. Vendar, „dasi je 71.540 še vedno ogromno število, tako je vsekako dolžnost vsakega rodoljuba, da z agitacijo pripomore, kolikor je v njegovi moči, da se ne doseže le vnovič prejšnje število (75.227), temveč se še preseže“. Trdna, železna volja vse premore. Na noge torej in da je nam sreča mila in Bog in sv. Mohor z nami, lahko praznujemo ob zibelki novega stoletja, stotisočnico družbenih udov! Priti mora do tega, da se bodo dobesedno vresničile pesnikove besede: V Tvojem krilu so jedine — Vse slovenske pokrajine. — Vse slovenske sine, hčere — Družiš Ti v jedinstvo vere, — Dóma, roda in jezika! — To nikakor niso pretirane besede, ako pomislimo koliko koristi, daje družba svojim udom.

Jako umestno pravi letošnji društveni koledar: „Za jeden goldinar toliko knjig in berila! Kdo si ne bi prizadeval na vso moč, da si ta drobiž v teku leta prihrani in če treba pritrga, da si zanj pribavi pravi duševni zaklad? Moreš si kupiti karkoli hočeš zanj, ne bo mu primere proti temu zakladu, ki ti bogati duha, blaži življenje, ti v marsičem pomaga v opravkih tvojega stanu in te namerja kot dobrega katoliškega kristijana časno in večno osrečiti.“ Vrh tega morejo udje postati deležni raznih popolnih in nepopolnih odpuškov in drugih duhovnih zakladov, s katerimi so sv. Oče sami bogato obdarili družbo. Predno pogledamo nadrobneje, kako se družba sv. Mohorja razvija v našem slovenskem Korotanu, se mi zdi umestno, da podam kratek pregled vseh ujenih udov po raznih škofijah in drugih krajih. Bilo je lani udov:

1. V Goriški nadškofiji	7.547	(— 166)*
2. V Krški škofiji	5.509	(— 304)
3. V Lavantinski škofiji	22.507	(— 1902)

*) + = več; — = manj.

4. V Ljubljanski škofiji	29.119	(— 1326)
5. V Tržaško-koperski škofiji	3.683	(— 82)
6. V Sekovski škofiji	479	(— 7)
7. V Somboteljski škofiji	309	(— 4)
8. V Zagrebški nadškofiji	602	(+ 28)
9. V Senjski škofiji	174	(— 23)
10. V Poreški škofiji	121	(+ 10)
11. V Videmski nadškofiji	199	(— 10)
12. V Raznih krajih	450	(+ 86)
13. V Ameriki	681	(+ 49)
14. V Afriki in Aziji	160	(— 36)

Narastlo je število udov samo v dveh škofijah, po „Raznih krajih“ in v Ameriki; povsod drugod je upadlo in sicer tu pa tam prav zdatno. Ako pogledamo za štiri leta nazaj, vidimo, da je družba od leta 1893. do 1897. vedno napredovala. Štela je v posameznih letih vseh udov, kakor sledi:

Leta 1893	57.398	udov
„ 1894	65.952	(+ 8554) „
„ 1895	72.097	(+ 6145) „
„ 1896	75.227	(+ 3130) „
„ 1897 pa le	71.540,	t. j. 3687 „

manj kakor leta 1896!

Tudi na Koroškem je rastlo število od leta 1893. do 1896. vsako leto; l. 1897. pa je mahoma upadlo za celih 304 udov, kakor nam kažejo sledeče številke:

Leta 1893	4738	udov
„ 1894	5065	(+ 327) „
„ 1895	5562	(+ 497) „
„ 1896	5813	(+ 251) „
„ 1897	5509	(— 304) „

(Dalje sledi.)

„Bauernbundarska“ predpustna šala ali „Koroški Kmetški List“.

Dolgo, dolgo so ga naši „bauernbundarji“ pričakovali, na zadnje ga vendar le pričakali, — „Koroški Kmetški List“ namreč. Dne 15. t. m. je prilezlo, — pravijo da po zelo težkem porodu, — dete na svetlo, šibko in slabotno. Okrog zibeli stojé sedaj oče in mati ter mnogo botrov in majejo z glavami, ker dete je tako slabotno, brez življenja, manjka mu obleke in vsega.

Ravno ob pravem času so začeli izdajati nemško „Bauernzeitung“-o v slovenskem jeziku,

prtljago. Ali slučajno dalje časa nima zasluzka, tako da pride družina v silno stisko in je prisiljen svojo opravo po javni dražbi prodati. Sila še ne neha, žena in otroci so od gladu že bolni ali vendar družina trdno zaupa na Boga. Ivan je prisiljen svoj prepotrebni voziček, s kojim si služi kruha, prodati. Kakor angelja od Boga poslana prideta k dotični družbi dve dobrosrčni bogati gospodičini, Ana (Ana Frank) in Milka (Urška Cikulnik), ki pri družbi kupite voziček, ali ko izveste o veliki revščini te družine, Ivanu voziček zopet podarite, kupite družini živeža, okrepčate bolno ženo in obljubite revno družino še nadalje podpirati. Presrečna je uboga družina, srečne se pa počutite tudi gospodičini Ana in Milka v svesti si, da ste veliko dobro delo storile. Cela igra se je dobro posrečila, posebno pa moramo še dečke igralce pohvaliti, ki so jako pogumno, da predrzno nastopili. Najbolj dopadla se je javna dražba, ki so jo učenci Anton Cikulnik (pisar), Anton Maher (sodnijski sluga) in dražbovalca Jak. Zablantnik in Jan. Künstl jako živo predstavljali.

Sledila je zdaj razdelitev božičnih daril. Obdarovanih je bilo vseh 130 našo šolo obiskajočih otrok z različno obleko, bodisi za zimo ali poletje. Omogočili so letošnjo božičnico preblagi dobrotniki, ki so nam ali z denarjem ali z obleko prišli na pomoč. V gotovini smo prejeli v ta namen veliko svoto 114 gld. 20 kr. Podarili so nam dalje visokorodna gospa ekselencenka baronica Pino mnogo obleke in sladkarij, visokorodna gospa baronica Ott 36 lepih žepnih rutic. Slavna družba sv. Mohorja je poslala 44 lepo vezanih molitvenikov, ki so se med učence razdelili. Dalje je

Podlistek.

Druga božičnica „Národne šole“ v Št. Rupertu pri Velikovcu.

Iz Velikovca, dné 1. jan. 1898.

(Konec.)

Prepričati smo se mogli pri tej priliki do dobrega, kako vzorno in lojalno deluje naša „národna šola“, in da je popolnoma neutemeljena bojazen, da se v naši „národni šoli“ nemščina „zanemarja“ in da se tukaj otroci nemščine ne bodo naučili. Ravno nasprotno je res, ker ravno na podlagi maternega jezika izomikani razum se tem ložeje poprime tujega jezika. Slovenci, povsodi zahtevajte enako uravnane šole.

Ko je cerkveni pevski zbor ubrano odpel pesem „Z višav“, vršile so se deklamacije učencev 1. razreda. Da se od otrok-prvencev, ki večinoma še brati ne znajo, ne more kaj popolnega pričakovati, je razumno, vendar moramo priznati, da so se vsi svoje naloge dobro na pamet naučili in prav dobro predavali. Posebno sočutno sta pa deklamovala učence Janez Kočnik, kmečki sin iz Tople pri Črni, katerega je rodoljubni oče nalašč semkaj v Velikovec dal, da more našo „národno šolo“ obiskovati, in pa pridna učenka Julika Bruner. Vmes so zdaj učenci zapeli pesem „Zadovoljnost“. Sledila je nato predstava „Otroci pri jaslicah“. Ko se zastor vzdigne, vidimo na odru ljubeznjiv prizor.

V sredi Jezušček v jaslicah ležeč, na levi strani stojita sv. Marija in sv. Jožef, na desni strani pa desetero otrok dečkov in deklic iz 1. razreda. Sv. Marijo je predstavljala učenka Ana Riepl, sv. Jožefa pa učenec Tonček Cikulnik. Predstavo je pesnik Bogdan nalašč za našo slavnost*) v slovenščino prestavil.

Svojo nalogo sta učenka A. Riepl in učenec Tonček Cikulnik res izvrstno rešila in zaslužita posebno pohvalo, posebno, ako se pomisli, da je ona predstava prav dolga in težavna. Gotovo je Božje Dete ovo češčenje, katero so mu nedolžni otroci napravili, radostno sprejelo. Poslušalci pa so vidno ginjeni predstavljalcem živahno pritrjevali.

Sledile so zdaj deklamacije učencev in učenk 2. razreda: Ana Lipnik „Stuporamo“, Tom. Gros in Ana Isak „V kuhinji“, Micika Mesner „Sirota pri jaslicah“, Janez in Micika Künstl „Voda in vino“, Ana in Urška Cikulnik „Novoletna“. Vsi ti otroci so seveda veliko boljše deklamovali, kakor otroci 1. razreda, videti je bilo, da že drugo leto našo šolo obiskujejo. Janez in Micika Künstl sta pa „Voda in vino“ še posebno dobro predavala.

Ko je cerkveni pevski zbor odpel pesem „Angeljsko petje“, predstavljali so otroci 2. razreda dolgo igro „Kjer je največja sila, je Božja roka najbolj mila“. Zapadek te igre je ta-le: Ubogi ali poštene postrešček Ivan (Konrad Merčjak), ki živi s svojo ženo Terezo (Liza Kues) in dvema majhnimi hčerkicami Dragico (Katarina Gradišnik) in Marijco (Anica Rak) v nekem mestu, preživlja svojo družino s tem, da hodi vsaki dan na kolo-dvor in vozi s svojim vozičkom došlim tujcem

*) Objavimo jo v prihodnjem „Dom. Prijatelju.“

Naročajte in razširjajte „Mir“!

sedaj predpustom, zakaj marsikomu bo list došel prav za smeh, ker ga je res težko gledati in brati, ne da bi se človek na glas zasmel. Ko so v „bauernzeitung“-i naznanjali izdajo slovenskega časnika, smo pričakovali kaj resnega, pametnega, a kako smo se zmotili. Težko je najti kje nabrahan vkup toliko neumnostij, kakor jih prinaša najmlajši nam nasprotni list v jedni številki!

Piše tako slabo, da se Bog usmili. Nemško-liberalni listi v jednomer trobijo, da slovenski kmetje „nove slovenščine“ ne zastopijo. To ni res, ker naši ljudje pravilno pisane knjige in časnike prav lahko berejo ter tudi zastopijo. Pa radovedni smo, koliko ljudi bode zastopilo kolobocijo, katero so nekateri naši „prijatelji“ natlačili pod naslovom „Kmetijski List“. Boljše bi mu se podal naslov: „Kmetijski Lisjak“.

Poleg mnogih neumnostij najde se v listu po znanem načinu nasprotnikov tudi dosti zlobnosti, zavijanja, lažij. Kakor so slabi nemško-nacijonalni in liberalni kmetje okužili nemške kmete, tako hočejo z novim listom okužiti in osmradičiti tudi slovensko ljudstvo. Ali mi pričakujemo, da se nasprotnikom vsede prav malo „kalinov“ na nespretno nastavljen limanice! — Naj se delajo še tako sladke, naj še tako vabljivo pišejo zoper nas, lisjaki so, volkovi v ovčji obleki, in nobeden Slovenec ne sme trpeti takega lista pod svojo streho.

Jedno dobro stran ima novi list tudi za nas: S tem so nasprotniki sami jasno in določno pokazali, da je slovenščina na Koroškem potrebna, da Slovincem odklenkalo še ni!

Tudi jeden dober nauk smo našli v onem listu. On sam namreč piše: „In kdor bo naš »Koroški kmetijski list« bral, ta naj bere tudi »Mir«“. Prav izvrsten nauk, katerega naj se zvesto drži vsak, komur pride v roke nasprotni lisjak. Ta nauk uresničimo povsod s tem, da slovenski rodoljubi krepko razširjajo „Mir“, ker za časnike, kakoršen je „Kmetijski List“, na Slovenskem prostora biti ne sme!

Dopisi prijateljev.

Iz Celovca. (Naša škofija l. 1897.) Duhovskemu „šematizmu“ za leto 1898. povzamemo sledeče podatke: Krška škofija šteje 348 župnij (far); od teh je 83 praznih. Ekspoziture so 4, vse prazne. Kaplanij in kuratnih kanonikatov je 163, od teh praznih 110. Beneficijev je 26, od teh praznih 19. Vkup je praznih 216 duhovniških mest. (L. 1896. jih je bilo 209). V dušnem pastirstvu deluje 326 duhovnikov in sicer 296 svetnih, ter 30 redovnikov. V drugih službah deluje 81 duhovnikov (22 svetnih in 59 redovnikov.) Vpokojenih je 34 duhovnikov. Vseh duhovnikov vkup je 441, vseh cerkvâ in kapelic 1059, katoličanov 354.896. — V (11) moških samostanih je vkup 218 redovnikov, v (16) ženskih samostanih vkup 284 redovnic. Bogoslovcev je vkup 69, v dijaškem semenišču 156 gojencev. — Umrlo je lani 17 duhovnikov, v dušno pastirstvo jih je na novo vstopilo samo 9. Med umrli mi je 10 Slovincov: Jož. Osvald, župnik v Koprivni; A. Romavh, kaplan v Kotarčah; Fr. Centrih, dekan v Pliberku; S. Kesnar, semeniški duhovnik; P. Bezjak, župnik v Krčanjah; J. Skrbinc, župnik v Vogrčah; M. Stembou, vpokojeni župnik v Št. Pavlu ob Zili;

g. Janez Cehner, svečar v Velikovu, nam podaril mnogo svečic in sladkarij za božično drevo. Blagorodna gospa dr. Kraut-ova v Celovcu je podarila 6 metrov lepega barhenta in neka gospodičina v Celovcu mnogo različnega blaga za uboge učence naše šole. Vsem blagim dobrotnikom naj Bog vse stoterno povrne! Presrečno hvalo moramo pa tudi č. sestram, posebnô č. sestri Cirili, izreči, ki so se tako dolgo neumorno trudile s pripravo otrok za slavnost. Bog jih živi! Pred razdelitvijo daril se je naš vrli posestnik T. Cikulnik p. d. Škorjanc z iskrenimi besedami zahvaljeval č. šolskim sestram za obilni trud, ki ga imajo z učenci, dalje g. župniku Treiberju, slavni družbi sv. Cirila in Metoda in vsem dobrotnikom naše šole za ves trud in za vse, kar storijo za našo šolo! Tako je letošnja božičnica svoj namen popolnoma dosegla; šolska mladina naše „Narodne šole“ je dostojno počastila Božično dete, blagi dobrotniki so po obdarjenih otrocih oblekli novorojenega Jezuščka, vdeleženci prelepe slavnosti pa so imeli vnovič priliko prepričati se o koristi in lepem napredku naše šole.

Iskrice.

Talleyrand, francoski državnik, je enkrat dal nekemu sledeči svet: „Če hočeš biti v družbi priljubljen, pusti se poučevati o stvarih, katere že davno znaš, in smeji se dovtipom, katere si že davno slišal.“ — Če ima kmet denar, ima ga cel svet. Če ga nima kmet, ima ga gotovo — žid.

Jan. Einspieler, vpok. župnik v Ukvah; Jan. Marinič, prošt v Dobrlivasi; Fr. Rup, župnik v Kazazah. Svetila jim večna luč! — Najstarejši duhovnik v škofiji je mil. g. prošt tinjski, Lovr. Serajnik. Biserno sv. mašo (60letnico) obhajata l. 1898. preč. gg. vpokojeni mestni župnik Fischer in stolni dekan Schellander. Zlato mašo obhajajo preč. gg. V. Gimpl, župnik v Tvengu; J. Jereb na Dravi; V. Legat, župnik na Jezerskem; V. Pindur v Vajzah; A. Pušl na Dholic; J. To-beitz, dekan v Št. Andražu.

Iz Hodiš. (Po volitvah.) Veliko veselje je provzročila v taboru naših nasprotnikov zadnja zmaga pri volitvah v občinski odbor. Veselje nad zmago je čisto naravno, dasitudi bo šele prihodnjost pokazala, s kakimi pomagali je zmaga pridobljena. Toda da se predrzne naš nasprotnik s takimi obrekovanji nas grditi, kakor je storil v časopisih svoje stranke, tega ne more z lepa zastopiti človek, v katerem je še iskrica poštenosti. V časopisu „Tagespost“ obrekuje dopisnik našega g. župnika, da je zlorabil prižnico v politične namene „klerikalne“ stranke in sejal nezadovoljnost in sovražstvo med ljudmi. Resnica na tem je le toliko, da je naš g. župnik na prižnici večkrat opominjal in svaril svoje župljane pred tistimi, „kateri hodijo k njim v ovčji obleki, notri pa so grabežljivi volkovi,“ katerih jedini namen je, da bi našega kmeta izmolzli, kakor izmolze pajek muho, katere zaide v njegovo mrežo. To je pa gotovo dolžnost vsacega, komur je pri sreči sreča tistih ljudi, katere mu je izročila božja previdnost, da bi jih varoval pred sovražnikom, ki želi našega kmeta duševno in gmotno zamoriti. Če bi g. župnik drugače ravnal, tedaj bi ne zadostil svoji dolžnosti kot katoliški duhovnik. Najbolj nam mora pa pojasniti, kako globoko so že propadli naši nasprotniki, nesramna laž v imenovanem nemškem časopisu, v katerem trdi dopisnik, da je gosp. župnik imenoval Nemce in liberalce v neki pridigi „pse in hud...“ in se zatrjuje, da zamore resnico tega več sto poslušalcev spričati. Resnica je, da g. župnik nikdar ni kaj takega izrekel, ter tudi ni imel nikdar namena, na tak podli način o nasprotnikih govoriti. Le pripeljite tistih „več 100 ljudi“, ki so to slišali. Dokler tega ne storite, vas kratkomalo imenujemo nesramne lažnike! Dolej smo pač menili, da se nam je bojevati s poštenimi nasprotniki; toda zdaj vidimo, da so naši nasprotniki ostudni obrekovalci in lažniki, ki se poslužujejo najnesramnejših sredstev, s katerimi bi nam vzeli veljavo pri našem ljudstvu. Dragi slovenski kmet, ali se ti še ne odprejo oči, če premisliš, kakšni so tisti ljudje, s katerimi vlečeš; ali ne vidiš, da je njihov namen, da bi ti izsesali tisto malo življenja, kar ga je še v tebi, in te potem kot nepotrebno stvar od sebe pahnili?

Iz Svetne vasi. Častitemu uredništvu „Mira“ v Celovcu. Na podlagi § 19 T. P. blagovolite natisniti pod taistim napisom sledečo popravo dopisa „Iz Kotmarjevesi (Rogovljenje nasprotnikov)“ št. 35 od 20 dec. Vašega lista:

1. Neresnično je, da se je zbralo pri zaupnem shodu v Kotmarjivesi dné 28. nov. kakih 15 posesnikov (!), ampak res je, da jih je bilo trideset.

2. Gola je, da je bilo tam nekaj pijanih hlapcev, ampak res je, da ni bilo pri pogovoru nobenega pijanega hlapca.

3. Laž je, da sem se (!) jaz zabavljal čez duhovnike, temveč resnica je, da sem hvalil prave dušne pastirje, ki se ne brigajo za politiko.

4. Neresnično je, da sem se (!) zabavljal čez Slovence, ampak res je, da sem sam govoril prvo slovenski in sem hvalil naprednjaške Slovence.

5. Neresnično (!) je, da sem obdolževal duhovne, da so vsega krivi, ampak res je, da sem obsojeval klerikalizem.

Josef Krassnigg,
posestnik v Svetni-Vasi.

Dostavek uredništva. Prav z veseljem smo vstregli želji g. Krassnigg-a in dasi nas k temu ne sili postava, do pičice natanko objavili njegov originalni popravek, ki bode kot izvrstna predpustna šala gotovo napravila obilo smeha vsem našim bralcem! G. Krassnigg mora pa dovoliti, da dodamo njegovemu „popravku“, katerega imamo le za smešnico, par opazek:

1. in 2. Naš poročevalec vidi dobro, zná tudi dobro šteti, a 30 posesnikov na Vašem slav-nem shodu le ni mogel naštetiti, ker jih — bilo ni! Ne smete nam pa zameriti, da je nam poročilo našega moža malo več vredno, kakor pa vaš „popravek“. Ravno to veljá tudi o drugi točki.

3. Da ste „se (!) zabavljali“ čez duhovnike, je tudi resnica, kakor se nam zatrjuje. V ostalem pa vémo, da to delo dokaj radi opravljate, torej si lahko mislimo, da ste se ga lotili tudi v Kotmarjivasi. Kdo je „pravi dušni pastir“, o tem se z Vami ne bodemo kregali. Za katoliškega duhovnika so in morajo biti merodajni nauki in ravnila sv. Očeta papeža in škofov, ne pa mnenje in blebetanje ljudi, ki leto dnij ne vidijo cerkve od zno-

traj, ki se ne zmenijo za post, in sploh za božje in cerkvene zapovedi! Vi kot vsestransko izobražen človek morate vendar vedeti, kolikokrat že je rekel slavni naš papež Leon XIII. duhovnikom: Pojdite vun iz cerkvenih stolov, vun iz zakristij med ljudstvo! In zató, gospodine Krassnigg, se bodo tudi slovenski duhovniki koroški ravnali po teh merodajnih naukih in ne po Vaših neslanih popravkih, in prav noben se ne bo zmenil zato, ali ga Vi štejete med „prave“ dušne pastirje ali ne!

4. Niste „se zabavljali“ čez Slovence, pravite, marveč ste hvalili „naprednjaške Slovence“. Tisti „naprednjaški Slovenci“, med katere se prištevate tudi Vi, imenujejo se drugače in veliko bolj pravilno tudi nemškutarji! Kaj ti hočejo in kaj veljajo, to pa lahko pogledate v Slomšekovih „Zbranih spisih“ IV. zvezek, kjer slavni mož obširno in izvrstno govori o teh ljudeh. Ako te knjige nimate, jo Vam radi podarimo. Dobro Vam bode služila tudi pri urejevanju „Kmetkega Lista“ in lahko svojim privržencem iz nje ponatisnite par odstavkov za pouk in kratek čas!

5. Tudi o „klerikalizmu“ se ne bodemo kregali z Vami, saj to zelje ni zrastle na Vašem vrtu, marveč ga prežvekujete po starih praznih frazah liberalnih listov, ne da bi sami prav vedeli, kaj hočete s tem povedati.

Gospodu Krassniggu zdelo se je potrebno, svoj popravek tudi objaviti kar v prvi številki „Kmetkega lista“. Mi pa bi mu rajši dali drugi nasvet: „Si tacuisses, philosophus mansisses!“ Kaj besede pomenjajo, vé g. Krassnigg gotovo še dobro iz časov latinskih šol.

Toliko na kratko v odgovor g. Krassnigg, pa brez zamere! Veselilo nas bode, če se oglasite večkrat, ker nam pomagata polniti predale našega lista, bralcem pa delate (četudi neprostovoljno) dobro zabavo! Torej na svidenje! Gradivo za nov „popravek“ Vam daje zadnja številka „Mir“-a, kjer se omenja marsikaj za take gospode prav čudnega!

Iz Velikovca. (Županova volitev.) Dné 28. decembra m. l. vršila se je na mestnem rotovžu volitev novega občinskega predstojništva. Izvoljen je bil županom Ivan Pinterič mlajši, podžupan in prvi svetovalec postal je Jožef Rainer, c. kr. notar; drugi svetovalec Ant. Gratzhofer, klobučar; tretji Jakob Pogačnik, tovarnar s suknom; četrti svetovalec pa Meinrad Gindl, trgovec. Razun zadnjega pripadajo vsi nemško-nacijonalni stranki. Županu so priredili zvečer bakljado. Dobro teknilo!

— (Pomanjkanje pitne vode. — O Dravskem mostu.) Ker je lani po zimi bilo tako majhno snega in v jeseni ni bilo dosti dežja, nastalo je tukaj po studencih pomanjkanje vode. Mestni vodovod so morali celo čez noč zapirati, da bi v slučaju kakega požara ne bilo premalo vode. Ker je pa zdaj južno vreme nastalo, tedaj bo tudi ta nedostatek kmalu odpravljen. — Naš dravski most so morali zdaj za vozove zapreti, ker je voda eno kozo podplavila in se je most na tistem mestu vsibnil. Most namreč lani ni ves bil ponovljen, koze pri starem delu mosta so pa samo jeden meter v zemljo zagnane. Ker je pa voda zdaj zelo majhna in stavbe na desnem bregu odvrtačo vodo na levi breg, kjer še stari del mosta stoji, je voda eno staro kozo podplavila. Med tem pa so most že zopet popravili, da morejo voziti po njem.

Iz Št. Petra pri Velikovu. (Volitev župana.) Poročal sem vam že, da smo vsled slabe udeležbe pri občinski volitvi samo polovičen vspeh dosegli. Dné 27. dec. m. l. vršila se je volitev novega župana in svetovalcev. Za župana je bil izvoljen Janez Grün p. d. Vajsnar na Suhem Blatu, prvi svetovalec postal je Jožef Plešivnik p. d. Dürnwirh v Št. Jakobu, drugi svetovalec pa nadučitelj Škorjanc. Župan in drugi svetovalec pripadata liberalni stranki. Ako bi k občinski volitvi le trije volilci našinci več bili prišli, bi imela naša stranka večino v občinskem odboru in bi bil tudi izvoljen našinec za župana, tako pa naša, po svoji ogromni večini krščanska in slovenska občina, po naši lastni nemarnosti ostane še nadalje v liberalnih rokah. Tužna nam majka!

Iz Želinj. (Kmalu pride pust.) Iz našega kraja skoraj nikdar ne beremo nič v „Miru“. In vendar se tudi tukaj večkrat godijo reči, ki so vredne, da se jih omeni. Tako se je pred kratkim ustanovilo v našem kotu novo društvo, ki ga vodi gornje-trušenjski gospod poštar. Ker je vsak začetek jako težek, stojita mu zvesto na strani naša mlada, za javno mnenje preskrbljiva gospoda „volksbildnerja“. Društvo, ki je v rokah „naprednjakov“, seveda tudi „napreduje“. Večkrat v tednu dobro obiskani shodi in veselice, pri katerih se vedno pobira, dajo pričakovati velikih dohodkov. Kakšen namen ima društvo, ali kaj bo z denarjem počelo, je za nas uganka. Morda hočejo kupiti malo nemške sape in jo pihati čez Homec v šmarješki „črni hôtel“? To bi bilo kaj za Jurija na Blatu! Pa bodi temu že tako ali drugače, skoraj bi bil pozabil objaviti slavno društveno ime. V svoji po-

nižnosti so je krstili na „Pfajdlverajn.“ (!) Res, v pustu smo!

Iz Djekš. (Razno.) Dne 27. grudna vršila se je pri nas prav mirno občinska volitev. Izvoljeni so bili slovenski in verni možje. Vendar je tudi pri nas volitev nekatere precej razburila, da zdaj svoje razburjenosti na razne načine dajejo duška. Toda, kdor je pravi katoličan in Slovenec, pri taki priložnosti, kakor je volitev, ne gleda toliko na to, da bi se ravno njemu podelila čast občinskega odbornika, ne ozira se toliko na osebnosti, temveč na stvar, za katero se gre. Da bodejo pa izvoljeni možje katoliško in slovensko reč dobro zastopali, o tem ni dvomiti. Sploh pa mislim, da je vso razburjenost raznel le neki veter, ki prihaja iz Velikovca. Če pa nekateri mislijo, da jih bodo znani gospodje iz Velikovca s svojimi nauki osrečili, se bodo hudo opekli. — Rodilo se jih je v dješki fari v letu 1897. 28, umrlo je pa 42 oseb, med temi je štela najstarejša 65 let. Poročeni so bili trije pari. — Vreme je bilo do zdaj pri nas lepo. Snega je že malo, na solčnih hribih čisto nič več. Ljubo solnce je nam do zdaj vsak dan sijalo. Slabši je začelo novo leto. Na novo leto je skoraj celi dan deževalo. Zdaj je nastopilo prav južno vreme. Kmetje zmajujejo z glavami.

Iz Pliberka. († Fr. Glinik.) Novo leto smo sicer pričeli, ali v znamenju smrti. Spremljali smo k večnemu počitku občespoštovanega gospoda Franceta Glinik-a, posestnika in gostilničarja, ki je bil zlasti znan slovenskim kmetom v naši okolici. Kdo bi si bil mislil, da ga bomo tako hitro izgubili iz svoje srede. Še deset dni prej je bil zdrav in dobre volje, kar naenkrat ga prime neka slabost, hitro mora v postelj in vnela so se mu pljuča. Dne 30. decembra preteklega leta je izdihnil blagi pokojnik v 58. letu svoje starosti svojo dušo. Bil je rajni krščanski mož skoz in skoz, ki se ni nikjer sramoval svoje sv. vere, zato mu je Bog podelil i milost, sprejeti z veliko pobožnostjo sv. zakramente za umirajoče na smrtni postelji. Udan v božjo voljo je prenašal mirno svoje kratko a mučno trpljenje, in s prelepimi spodbudnimi besedami je tolažil žalujoče zaostale in jih prosil vzlasti za molitev po smrti. Kako je bil priljubljen in spoštovan, pričal je slovesni, prekrasni pogreb. Udeležila se ga je požarna bramba, uradniki, meščani, zlasti pa nepretrgana vrsta slovenskih kmetov iz okolice. — Kaj je človek tú na zemlji, nam priča nagla smrt pridnega Kušejevega hlapca v Libučah, ki je popoldne še spremljal gospoda Glinika k večnemu počitku, a na večer ob 7. uri ga je pokosila nemila smrt. Upamo, da i njemu veljajo besede angelja, ki jih je govoril Tobiju: „Ko si molil s solzami in mrličje pokopaval, nosil sem jaz tvojo molitev pred gospoda“ in da mu je Bog naklonil milostno sodbo. N. p. v m.!

Iz Pliberka. V zadnji številki lanskega letnika „Mira“ ste med raznimi novicami na Koroškem sporočili tudi kratko o nemškem shodu, ki se je vršil dne 26. dec. v našem slavnem mestu. Iz besed „purgarji so razobesili zastave-frankfurtarice na vseh koncih in krajih,“ spoznam, da pripisujete Vi shodu po mojem mnenju pomen, ki ga nikdar imeli ni. Večina meščanov bolj trezno misli, kakor znani rogovileži, in se ne zanima preveč za tak „hec“. V bridkem spominu so treznim Pliberčanom žalostne posledice, ki so jih imele v preteklih letih nemške hujskarije proti slovenskim okoličanom. Da so naši meščani večinoma pametni, lahko spoznate tudi iz tega, da so ohranili popolnoma mirno kri v onem času, ko so se godili razni škandali po vseh kotih zaradi odstopa Badenija. Ker so se meščani tako malo zanimali za one „svetovne“ dogodke, morala sta priti velikana Lemiš in Eisele, sicer bi zaspalo pliberško „nemštvo“. Malokateri je vedel za shod; še le dne 26. decembra zjutraj so naznanjali lepaki prihod nemških „rešiteljev“; občinski sluga kar ni utegnil naročiti po hišah, naj se do tretje ure razobesijo zastave in pripravi dostojen sprejem „visokim“ gostom. — Kako so jih sprejeli? Tukaj se pač govori: zmiraj so isti, zmiraj stari, ki se ogrevajo za take neumnosti in razobešajo zastave. Kdo se še čudi, da razobešajo frankfurtarice naš župan, zdravnik in neizogibni Maier? In da se upa razobešati Girardis celo dve, vsak lahko ugane, zakaj; saj je nad zastavami tabla z napisom: „c. kr. žandarmerija“, ki stauje v njegovi hiši in ga lahko brani v skrajni sili. — Več frankfurtaric pa ni bilo; bilo je še nekaj koroških zastav, ki so se vzlasti zapažale na šolskih poslopih — in to je bilo vse. — Lahko tudi uganemo, da so sklenili kako resolucijo zoper nas Slovence, kojih smo pa itak že preveč vajeni. Preveč navdušenja pa gotovo ni bilo, ker nikjer ni bilo kaj čuti o shodu, in še imenovana gospoda, ki se je potrudila z razobešanjem zastav, se je morala bržkone sramovati sijajnega „uspeha“, ker je že okoli šeste ure skrila vse zastave in je kazalo mesto zvečer zopet staro lice. Mi pa smo veseli, da je pliberško maslo še po stari ceni.

Iz Šmihela nad Pliberkom. (Volitve.) Od vseh krajev se poroča od volitev in sicer le več žalostnega kakor veselega. Gotovo bode „Mir“-ove bralce veselilo, če jim poročam, da smo v naši dolini pa še koj ostali sami svoji gospodarji in se nismo dali ugnati. Šmihel, stara naša trdnjava, je ostal naš brez boja, in tudi Klobasnica je naša. Tu je šlo pri volitvi sicer tudi dobro, ali prej so se pa naši „Nemci“ — kdo se ne smeji?! — precej prizadevali, da bi prišli na konja. Celo k „Südmarki“ so šli prosit, da bi si kaj zaslužili, ali opekli so se. Ko so prišli na dan volitve vsi naši, posebno iz Večne vasi, so izgubili „korajžo“ in izostali. Po volitvi so seveda nekateri teh „Nemcev“, ki pa večinoma le kleti po nemško in tudi po „klobaško“ znajo, pravili, kakšne „roge“ imajo Slovenci; a v resnici jih imajo pa le sami, ker jim je spodletelo. Naš mladi podučitelj se je sicer pri nekej priložnosti bahal, da bode z nemško pesmijo tukajšno temo pregnal, ali tema je le še ostala, pa ne pri naši katoliško-slovenski stranki, ampak pri tistih ljudeh, ki se dajo od nasprotnikov naše vere in naše narodnosti za nos voditi. Bog jih razsvetli! — Iskre pa so švigale dne 11. t. m. v Doberli vasi. Ali bodi Bogu hvala, naši možje so stali kakor skala, niso se dali ugnati niti s pretenjem niti z denarjem, in 2. in 3. razred sta naša. Kako pa so si naši nasprotniki prizadevali in kako so „delali“, hočem Vam še v posebnem dopisu povedati. Živeli tedaj verni in slovenski Podjunčanje. — Podjunska dolina ostane naša!

Iz beljaške okolice. (Občinske volitve.) V Wernbergu se konservativci in Slovenci niso udeležili občinskih volitev. Liberalci so bili veseli. Ker pa niso imeli dosti svojih mož, da bi jih volili v odbor, morali so zgrabiti dva pristna Čeha, ki le malo nemško znata. Res čudno v sedanjem času. Ali našim Velikonemcem, Orašu in njegovim kimačem, je vse jedno, da le kdo v njih rog trobi. — V Mariji na Zili zmagal je znani nemškonacionalni agitator Egner. Le nekaj naših je še ostalo v odboru. Voljen je za županazopet Mörtl, mož, katerega tudi Slovenci spoštujejo. — V Bekštanju voljeni so bili v 3. in 2. razred možje iz kmetske stranke. V 1. razredu prodrli so večjidel nemškutarji, katere sta tudi dva častita gospoda volila, ki mislita, da morata kot rojena Slovenca delati tlako nemškutarji na Koroškem. To je res obžalovanja in najostrejšje graje vredno. Upajmo, da bode večina národnoslovenska. — V Rožeku so v tretjem razredu zmagali naši. V drugem in v prvem propali so le za dva ali tri glasove. Slovenci nimajo še večine, ali udati se ne smejo. Bog živi še Rutarja in kmalu bode odklenkalo Zimek-Hanjželjev kimovcem.

Koroški deželni zbor.

Drugo zasedanje osme volilne dōbe se je pričelo dne 10. t. m. V prvi seji se je dež. glavar spominjal raznih dogodkov zadnjega leta in pozdravljal novega dež. predsednika. Le-ta je obljubil, da hoče krepko delovati za blagor dežele. — V prvi seji volili so tudi odseke. Izmed slovenskih poslancev je izvoljen samo posl. Muri v verifikacijski in kmetijski odsek, poslanca Einspieler in Grafenauer ter nemškega kat. poslanca Huberja, pa niso izvolili v nobeden odsek. Tako nemški nacionalci nadaljujejo stare krivice; od teh ljudi ne moremo pričakovati pravice! V prvih sejah so se večinoma razna poročila dež. odbora itd. odkazovala odsekom. — Vlada je zopet predložila zakon, naj se na višji realki v Celovcu vpelje veronauk. — O važnejših predlogih spregovorimo prihodnjič.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Slovenski deželni poslanci v Trstu so sklenili, da ne gredó v deželni zbor, ker jih Lahoni povsod prezirajo. Utemeljili so svoj sklep v spomenici, katero so izročili cesarskemu namestniku in deželnemu glavarju. — Deželna zavarovalnica nižje-avstrijska začne poslovati dne 1. aprila. — Nagli sod je v Pragi dne 10. t. m. zjutraj prenehal. — Češki deželni zbor se je sešel dne 10. t. m.; prišli so tudi nemški poslanci. Koj v prvi seji je predlagal grof Bouquoil, naj se voli komisija, ki bi stavila predloge gledé ureditve jezikovnih razmer. Ker pa nemškim kričačem ni za spravo in za národni mir, nagajajo na vse načine in izživljajo Čeha, da dobijo povod izstopiti iz deželnega zbora. Vodi Nemce znani Wolf. — Ogerski državni zbor je potrdil začasno pogodbo z Avstrijo. — Ministerski predsednik Gautsch je povabil nemške poslance s Češkega na pogovor radi jezikovnih naredeb. Tudi s češkimi zastopniki se je dogovarjal. Nemški listi zahtevajo, naj Gautsch popolnoma ustreže Nemcem. In mi Slovani naj molčimo? — Slovani na Dunaju so priredili velik shod nižje-avstrijskih Slovanov proti sklepu deželnega

zbora nižje-avstrijskega, da mora biti nemščina izključni učni jezik in vseh ljudskih in meščanskih šolah v deželi.

Druge države. Na Srbskem je bivši kralj Milan zopet dosegel več moči s tem, da je postal poveljnik vse armade. — Med Nemčijo in Kitajem se je sklenila pogodba; vsled te dobi Nemčija pristarišče Kiao Čao v najem za 99 let in je sme utrditi. Nemčija se je torej s Kitajem pobotala, ne pa še z Japonci in Angleži.

Novičar.

Na Koroškem. (Novo slov. posojilnico) so ustanovili v Železni Kapli. K ustanovnemu shodu dne 6. t. m. je došlo okrog 200 kmetov. Novi zavod ima naslov: „Posojilnica za Belo in okolico v Železni Kapli. Registrovana zadruga z neomejeno zavezo“. Bog daj srečo!

— (Duhovske zadeve.) Proštom v Dobrlivesi je od cesarja imenovan preč. g. L. Vavtižar, župnik na Ziljski Bistrici. Zaslužnemu rodoljubu srčno čestitamo! — Razpisana je župnija Medgorje do dne 16. febr.

— (Osebne novice.) Prestavljen je okrajni komisar g. baron Lazarini iz Beljaka v St. Vid, in okr. komisar g. bar. Mirbach iz Beljaka kot tajnik deželne vlade v Celovec. — Učitelj g. J. Steinberg je prestavljen iz Šmarjete v Velikovec; na njegovo mesto pride g. K. Klima iz Celovec.

— (Občinske volitve.) Za občino Logaves so izvoljeni možje, o katerih upamo, da bodo vseskozi znali braniti čast in korist občine. — V Škofičah je bila huda borba v III. razredu. Tú stopajo na dan socijalni demokratje. Upamo, da ljudje ob pravem času spoznajo njih zlobne namene. — V Št. Jakobu v Rožu je brez nasprotstva zmagala slovenska stranka. Udeležba pri volitvi je bila dobra. — V Št. Stefanu ob Zili in v Dobrlivasi je zmagala po hudi borbi naša stranka. Slava!

* Dež. hipotečna banka je do 1. dec. l. l. dovolila posojil 1 milijon 964 tisoč 850 gld. — Lani umrlo je v Celovcu 553 oseb (leta 1896.: 673; leta 1895.: 643.) Tujcev je lani obiskalo naše mesto 19.993 (l. 1896: 18.089; l. 1895: 19.914). — V Pontebji je pogorel leseni kolodvor. — V pondeljek dne 17. t. m. ob 1/2 8. uri zvečer je pri Celovcu vlak povozil vojaka kranjskega polka štev. 17., po imenu Puntar, doma iz Krškega.

Na Kranjskem. V Borovnici je umrl č. g. župnik Oblak, v Hrastju pa vpokojeni č. g. ekspozit L. Rozman. N. p. v m.! — Kmetijsko podružnico so ustanovili v Komendi pri Kamniku. — Nov poštni urad so ustanovili v Vodica. — Na graškem vseučilišču je bil promoviran dne 15. t. m. doktorjem prava g. Iv. M. Hribar, c. kr. avskultant v Ljubljani, sin g. ljubljanskega župana. — Deželni šolski svet je dovolil, da se v Zagorju morajo šolarji kar od začetka nemščine učiti. — Ljubljana mora na povelje vlade dobiti dvojezične napise. Čemu pa vlada južno-štajerskih in koroških mest k temu ne sili? — V kratkem dobi dežela štiri nove uradnike, bojda ostre Nemce. Tako se celó Kranjska pogreza v nemško morje! In vedno se še najdejo ljudje, ki na obžalovanja vreden način nasprotujejo spravi med Slovenci na Kranjskem ter list, ki res grdo piše zoper spravo. Žalostno!

Na Štajerskem. „Sl. Gosp.“ piše: V novem okrožnem sodišču Maribor je 9/10 Slovencev, toda skoro vsi uradniki so Nemci. Za prislednike ali „beirate“ so izvoljeni sami nemški prenapetneži in tudi vsi pečati so nemški! Ali smo že res samo par ur za Berlinom? Ista pesem veljá tudi za Koroško. — Slovensko uradovanje je sklenila občina Brezen. Tako je prav!

Na Primorskem. Stelkel pes je v Trstu poškodoval 40 ljudi. Poslali so jih na mestne stroške na Dunaj v bolnišnico. — V nekem kamenolomu pri Kumnu na Krasu delalo je šest delavcev in jedna ženska. Naenkrat utrgal se je plaz nad njimi ter jih zakopal. Jeden delavec in jedna ženska sta bila takoj mrtva. Ostalih pet pa je hudo ranjenih. — V goriški stolni cerkvi se je odtrgal del stropa. K sreči takrat ni bilo nikogar v cerkvi. — Pevsko in bralno društvo so ustanovili v Ročinju.

Po drugih deželah. Znana tvrdka G. Freytag na Dunaju je izdala jako porabljev prometni zemljevid avstro-ogerske države, na katerem so jako pregledno zaznamovane vse železnice. Stane 1 gld. — Na Dunaju so imeli razstavo za kuhinjsko umetnost. — Učiteljicam in učiteljem je francoska vlada prepovedala kolesariti.

Književnost.

Svoje bralce opozarjamo na sledeče slovenske liste: „Dom in Svet.“ List za leposlovje in znanstvo, izhaja (po dvakrat na mesec) v Ljubljani že 11. leto. Urejuje ga Slovenec po „Zgodbah sv. pisma“ dobro znani pisatelj dr. Fr. Lampé. List prinaša dobre povesti, lepe pesmi in mnogovrstne poučne in zabavne sestavke. Vsako številko diči več lepih podob in naš „Dom in Svet“ ne zaostaja

več za nemškimi listi te vrste. Zato, Slovenci, marljivo naročajte ga! Stane na leto 4 gld. 20 kr.

„Duhovni Pastir“, ki je namenjen slovenski duhovščini, je nastopil 15. leto. Prinaša pridige, izglede itd. in dobro služi dušnim pastirjem. Stane na leto 4 gld. in se naročuje v „Kat. bukvarni“ v Ljubljani.

„Katoliški Obzorik“, glasilo slovenske Leonove družbe, nastopi drugo leto in objavlja korenite znanstvene članke. Urejuje ga g. dr. A. Ušeničnik. Velja 2 gld. 50 kr.

„Venec cerkvenih bratovščin“ se imenuje list, ki je namenjen priprostemu ljudstvu in poroča o raznih cerkvenih bratovščinah. Izhaja vsak mesec in velja 75 kr. na leto.

„Cvetje s polja modroslovskega“, je naslov knjigi, ki kratko razlaga glavne modroslovske nauke. Spisal dr. Fr. Lampé. Knjiga podaja v celotnem šopku glavne modroslovske nauke, posebno one, ki so za sedanjo porabo najpotrebnejši in najboljše. Beseda je domača in lahka, vrh tega pa tudi knjiga zelo lična. Zato bode knjiga dobro došla ne samo učenim, marveč v obče vsem Slovencem. Knjiga stane 60 kr., po pošti 5 kr. več, ter se dobiva pri upravnštvu „Dom in Sveta“ v Ljubljani. Slovenci sezite po njej!

Za božičnico v „Národní šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovu so darovali:

Mil. g. Lambert Einspieler, stolni školastik in državni poslanec v Celovcu, 10 gld.; Preč. gosp. kanonik A. Kalan v Ljubljani 10 gld.; bl. g. dr. Valentin Janežič, c. in kr. nadstabi zdravnik v pok., 5 gld.; veleč. gosp. Josip Rozman, mestni kaplan v Celovcu, nabral v slov. klubu in drugod 38 gld. 70 kr.; celovski velikodušni dobrotnik naše šole, ki pa noče biti imenovan, 22 gld.; vč. g. Janez Wieser, dekan v Velikovu 5 gld.; veleč. g. Franc Holec, kanonik v Velikovu, 4 gld.; vč. g. rodoljubni župnik F. P. 5 gld.; veleč. g. Franc Reš, trgovec v Gorenčah, 2 gld.; veleč. mestna duhovščina v Pliberku 6 gld.; veleč. g. G. Jamar, posestnik na Bledu na Kranjskem, 50 kr.; štirje „krokari Nevesekje“ skupno 6 gld. Skupaj 114 gld. 20 kr.

Zahvala.

V imenu obdarjene šolske mladine naše „Národne šole“ izreka udano podpisano vodstvo preiskreno zahvalo vsim blagim prijateljem in dobrotnikom naše šole, ponižno proseč, da bi tudi v novem letu ohranili naši šoli svojo naklonjenost in udanost. Bog plačaj!

V Št. Rupertu pri Velikovu, dné 1. prosinca 1898.

Vodstvo „Národne šole“.

Listnica uredništva.

Gospod M. V-č. na Brnci. Z Vami vred obžalujemo, da sta se ona dva gospoda pri občinskih volitvah obnašala tako čudno in potegnili celo z nasprotniki. Ali tega vendar ni kriv naš list, in zato ni prav, da ga hočete Vi in z Vami drugi slovenski rodoljubi opustiti! Mi odločno obsojamo postopanje dotičnih gospodov, za kar sta sama odgovorna, in ne mi. Mi jim gotovo nismo nikdar priporočali, hoditi z nasprotniki.

Vabila.

— Hranilnica in posojilnica v Slov. Plajbergu bo imela svoj letni občni zbor dné 30. prosinca 1898 ob 3. uri popoldne pri Žarku s sledečim dnevnim redom: 1. Volitve odbora. 2. Računsko poročilo. 3. Posamezni nasveti. — Prijazno vabi vse družnike odbora.

— Katoliško delavsko društvo za Prevalje in okolico zboruje v nedeljo dné 30. t. m. pri Štoklu v Farski vasi. Delavci, pridite v prav obilnem številu! Odbor.

— Kmetijsko predavanje bode v nedeljo dné 23. t. m. pri Blatniku v Dobrijah ob Guštanji. Učil bode g. ravnatelj dr. E. Kramar o kmetijskih stvaréh. Kmetje, pridite v obilnem številu!

Tržne cene v Celovcu

dné 13. januarja.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	7	37	9	22
rž	5	40	6	75
ječmen	—	—	—	—
oves	2	40	3	—
hejda	4	46	5	57
turšica (sirk)	3	67	4	59
pšeno (kaša)	7	20	9	—
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	10	1	79
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 30 kr. do 3 gld. — kr. kiso 1 gld. 70 kr. do 2 gld. 30 kr., slama po 1 gld. 65 kr. do 2 gld. — kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 62 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vprežne vole plačujejo mesarji po 115 do 145 gld.

Loterijske srečke od 15. januarja 1898.

Linc 86 38 34 60 47
Trst 76 53 55 33 63

Naznanila.

V vseh domačih delih

izurjena kuharica

išče službo pri kakem duhovnem gospodu. Naslov se izve pri uredništvu „Mira“.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge

po 4%₀

brez odbitka novega rentnega davka.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

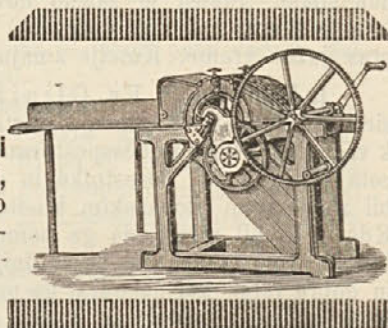
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlegasse šte. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji, ter tudi taki vodovodi, ki sami vodo gonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobno na levi strani.)

Cenike pošilja zastoj.

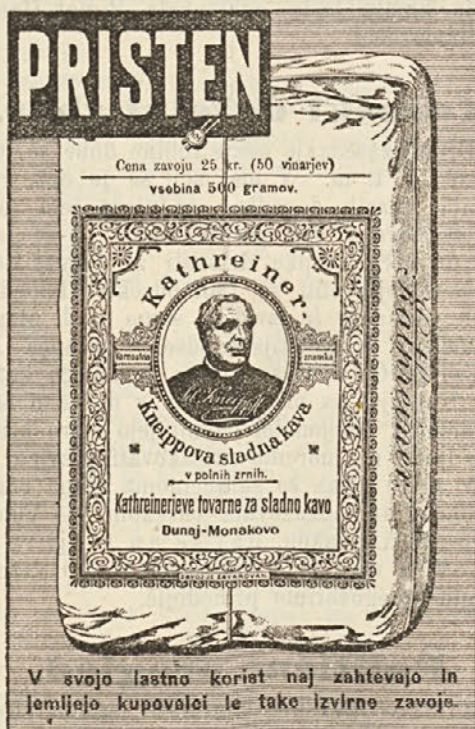

Naznanilo.

„Južno-štajerska hranilnica“ v Celju obrestuje hranilne vloge kakor dosedaj tudi od novega leta 1898. naprej po 4 odstotke, brez da bi odtegovala rentni davek.

Nevzdignjene obresti pripisujejo se vsakega prvega prosinca in prvega malega srpana h kapitalu.

Ravnateljstvo.

Služba organista in mežnarja

se oddá z 2. februarjem v proštjniški cerkvi v Spodnjem Dravogradu. Med prošnjiki imajo prednost rokodelci.

Pijančljivost

se dá ozdraviti z antitetinom,* kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. Mnogoštevilna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo. — Ker zdravilo nema nobenega okusa, zamore se pijancu dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena skatljja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna skatljja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.

* Ime zavarovano.

Pražko gnjat (pleča)

izvrstno blago, sočno, rožnato, milo-osoljeno, kilo po 86 kr., kakor vse vrste suhega mesa, ponujam pod najnižjimi cenami. — Pošilja se v vsaki množini, tudi v poštnih zavojih s povzetjem.

Karol Markart; Smihov-Praga.

Naznanilo.

Na Otoku v sredi vesi stoji šele leta 1894. pozidana hiša „mežnarja“, katera ima 3 sobe, kuhinjo in kaščo. Bila bi to pripravno poletno stanovanje za kako družino iz Celovca ali kakega drugega mesta. Ovo stanovanje se lahko na 3 leta v najem dá. Hišnega orodja ni, in ga ima najemnik sam oskrbeti. Popraša se pri

cerkvenemu predstojništvu na Otoku. Pošta Maria Wörth.

Naznanjam

slavnemu občinstvu, da sem prevzel svečarijo gospe Marije Schaffer v Pliberku, pri kateri sem služil 14 let za poslovodjo. Priporočam dobro izbrano zalogo raznih sveč za svečnico častiti duhovščini, cenjenim cerkvenim predstojništvom in vsem dragim kupcem z zagotovitvijo, da hočem vsem postreči kar najboljše in najskrbneje.

Bogomir Stöckl, svečar v Pliberku.

Nedavno odlikovano na higijenski razstavi v Londonu s prvím darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi dosedaj naznanjenimi sredstvi proti skrnini, trganju po udih, čutniški boleznim v zobeh in glavobolu se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljšo zdravilo proti tem boleznim. Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštnine prosto 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,

Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, kterega ne morem pogrešati. Spoštovanjem Chalzel N. Budimpešta, 24. maja 1896.

Ker se mi je Vaš „Mirakulin“ dobro prilagel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem Fani Tuč v Geviču, 8. junija 1896.

Pošljite mi še eno steklenico „Mirakulina“, ker mi pomaga za protin v nogah. Ter. Jahoda v Pragi, 16. jun. 1896.

Pristno le z zgornjo znamko.